BISBAT DE TORTOSA
# Vida Diocesana
ANY LIV ■ NÚM. 16 | 20 d'abril de 2025 | www.bisbattortosa.org / Aportació voluntària: 0,30 €

SERVIU EL SENYOR AMB ALEGRIA

## L'amor sempre venç!

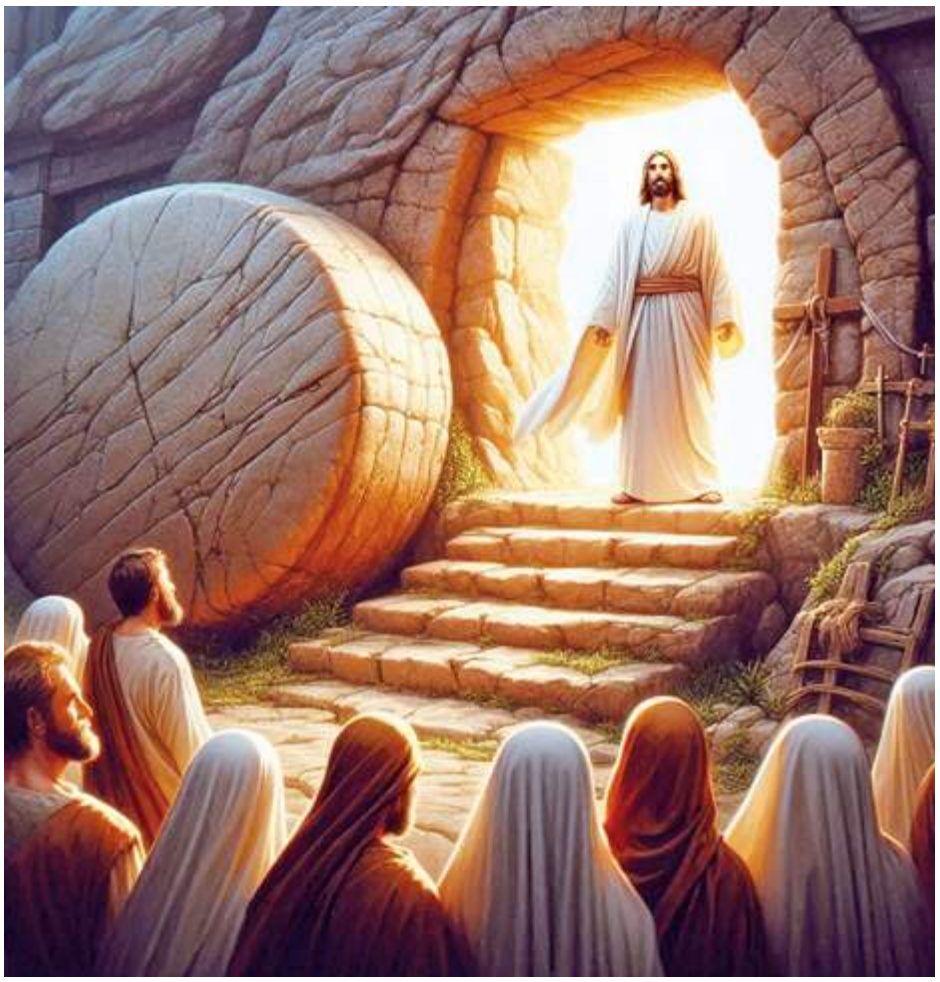

Al·leluia, al·leluia, al·leluia! Molt bona i santa Pasqua estimats germans i germanes, amics i amigues!

L'Església universal torna a constatar el major designi de la història, el triomf de la llum sobre la foscor, l'aliança eterna que impregna aquest món de bellesa: Jesucrist ha ressuscitat! Veritablement, ha ressuscitat!

El nostre Déu «no és Déu de morts, sinó de vius» (*Lc* 20,38). Per això, el Senyor de la Vida ve a visitar-nos com als deixebles per a anunciar-nos la glòria eterna de la Resurrecció: Pau a vosaltres! (cf. *Lc* 24,36).

Amb aquesta certesa de la Resurrecció de Crist, de la qual som testimonis pel seu infinit i incommensurable amor (*Fets* 1,22), ens endinsem en un camí d'esperança que converteix la tribulació en consolació, el plor en alegria, el dubte en certesa, la por en confiança, la guerra en pau, la feblesa en fortalesa, la divisió en fraternitat, el conflicte en amistat, la rancor en amor.

Ressuscitar, amb Crist, és una tasca del dia a dia; una missió fraterna que hem de dur a terme en la nostra família, en el nostre treball, en els nostres estudis, en les nostres amistats i en el nostre quefer ordinari.

El Senyor obre les portes de la nostra fe, perquè siguem apòstols i servidors de l'Evangeli allà on hi hagi un crit de desconsol, un cos magolat o una mirada trencada per la solitud. Ell, després d'haver-se humiliat fins a la mort —i una mort de Creu—, ha trencat les cadenes del pecat i ens ha obert un pont cap a la vida: amb les dones que van córrer a anunciar la notícia als germans (cf. *Mt* 28,8-10), amb el plor de Maria Magdalena després d'haver-se trobat amb el Ressuscitat (cf. *Jn* 20,14-18), amb Pere i Joan corrent fins al sepulcre (cf. *Jn* 20,3).

Avui som cridats, una vegada més, a ser testimonis de la presència de Crist Viu, a ser reflexos d'aquest Amor que es dona en abundància (cf. *Jn* 10,10) i es parteix i reparteix sense mesura; al peu de la Creu, en el Sacrifici de l'altar, el Banquet, o en el miracle constant de la vida.

«Si Crist no ha ressuscitat —com va deixar escrit sant Pau— la nostra predicació és buida, i buida és també la vostra fe» (*1Cor* 15,14). Anunciem, doncs, l'alegria desbordant de la Llum que avui neix per a il·luminar cada racó d'aquesta Terra amb la seva inesgotable bondat.

Celebrem la gran notícia que continua transformant el món: la mort mai tindrà l'última paraula, perquè l'amor sempre venç. Feliç Pasqua de Resurrecció!

**† Sergi Gordo Rodríguez**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

## Amor és acció que porta esperança als vulnerables i a un mateix

Quan sentim que posem el nostre gra de blat per omplir el rebost i que allò té un efecte real en les persones, quelcom passa a l'interior del nostre cor. I aquest «quelcom» és realment el que pot fer moure el món.

Podríem dir que, en propietat, és l'amor amb majúscula, que es manifesta en les persones després del lliurament als altres. I és aquesta sensació de plenitud, filla del lliurament personal, la que ens connecta entre uns i altres. Els que necessiten i els que donen.

Quan el papa Francesc, en el seu missatge de la Jornada Mundial dels Pobres de l'any 2023, ens recorda que «un riu de pobresa travessa les nostres ciutats i creix cada cop més gran fins a desbordar-se» ens posa al davant, de manera manifesta, la qüestió que ens pot fer sentir que som petits i impotents per resoldre-la. Afegeix el Sant Pare que «aquest riu sembla arrossegar-nos, tant que el crit dels nostres germans i germanes que demanen ajuda, suport i solidaritat es fa cada cop més fort».

Però nosaltres no ens fem petits. Els creients, amb el suport de la nostra fe, sabem que l'amor ho pot tot. I per això, l'esforç i la voluntat de les persones, que ens unim sota el paraigües de Càritas, és com un gra de blat que s'uneix a un altre gra, i a un altre, i a un altre... fins a fer un bon rebost amb el que donar alè, aliment, vida, coratge, acompanyament i sostre. Expandim la nostra xarxa de solidaritat, teixint complicitats i vincles, promovent iniciatives per ajudar els més necessitats i donar l'esperança.

En aquest any del Jubileu de l'Esperança, el dia a dia de Càritas està tenyit d'aquesta sensació del cor tan bona, que només coneixem els que entreguem, perquè donar aporta tant al qui dona com al qui és regalat.

L'amor és un regal que omple el rebost propi.

Encoratjo a sentir-lo, cada dia, amb l'exercici quotidià!

**Marta Fortuny**
Vicedirectora de Càritas d'Urgell

SERVID AL SEÑOR CON ALEGRÍA

# ¡El amor siempre vence!

¡Aleluya, aleluya, aleluya! ¡Feliz Pasqua queridos hermanos y hermanas, amigos y amigas!

La Iglesia universal vuelve a constatar el mayor designio de la historia, el triunfo de la luz sobre la oscuridad, la alianza eterna que impregna este mundo de belleza: ¡Jesucristo ha resucitado! Verdaderamente, ¡ha resucitado!

Nuestro Dios «es un Dios de vivos y no de muertos» (*Lc* 20,38). Por eso, el Señor de la Vida viene a visitarnos como a los discípulos para anunciarnos la gloria eterna de la Resurrección: ¡La paz esté con vosotros! (cf. *Lc* 24, 36).

Con esta certeza de la Resurrección de Cristo, de la cual somos testigos por su infinito e inconmensurable amor (*Hech* 1,22), nos adentramos en un camino de esperanza que convierte la tribulación en consolación, el llanto en alegría, la duda en certeza, el miedo en confianza, la guerra en paz, la debilidad en fortaleza, la división en fraternidad, el conflicto en amistad, el rencor en amor.

Resucitar, con Cristo, es una tarea del día a día; una misión fraterna que hemos de llevar a cabo en nuestra familia, en nuestro trabajo, en nuestros estudios, en nuestras amistades y en nuestro quehacer ordinario.

El Señor abre las puertas de nuestra fe, para que seamos apóstoles y servidores del Evangelio allí donde haya un grito de desconsuelo, un cuerpo magullado o una mirada rota por la soledad. Él, después de haberse humillado hasta la muerte —y una muerte de Cruz—, ha roto las cadenas del pecado y nos ha abierto un puente hacia la vida: con las mujeres que corrieron a dar la noticia a los discípulos (cf. *Mt* 28,8-10), con el llanto de María Magdalena después de haberse encontrado con el Resucitado (cf. *Jn* 20,14-18), con Pedro y Juan corriendo hasta el lugar donde había sido sepultado (cf. *Jn* 20,3).

Hoy somos llamados, una vez más, a ser testigos de la presencia de Cristo Vivo, a ser reflejos de ese Amor que se dona en abundancia (cf. *Jn* 10,10) y se parte y reparte sin medida; al pie de la Cruz, en el Sacrificio del altar, el Banquete, o en el milagro constante de la vida.

«Si Cristo no hubiese vuelto a la vida —como dejó escrito san Pablo— vana sería nuestra fe» (*1Cor* 15,14). Anunciemos, pues, la alegría desbordante de la Luz que hoy nace para iluminar cada rincón de esta Tierra con su inagotable bondad.

Celebremos la gran noticia que sigue transformando el mundo: la muerte nunca tendrá la última palabra, porque el amor siempre vence. ¡Feliz Pascua de Resurrección!

**† Sergi Gordo Rodríguez**
Obispo de Tortosa

ANY JUBILAR 2025

# El logotip del Jubileu 2025 (VI)

El logotip del *Jubileu de l'esperança 2025* presenta la imatge d'uns pelegrins de totes les races abraçant-se uns als altres i units tots a la Creu, ostentosament inclinada per abraçar tant els pelegrins com els qui són en perill d'ofegar-se sota les ones, símbol de les dificultats inherents a la vida.

La part inferior de la Creu s'allarga fins a transformar-se en àncora, metàfora de l'esperança. Amb raó, la pietat popular invoca la Verge Maria com *stella maris* (*Spes non confundit* núm. 24). Les ones recorden que la peregrinació de la vida sovint ens duu per camins difícils. Del Tabor ocasional on Pere exclama: *Rabí, és bo que estiguem aquí!* (*Mc* 9,5), s'ha de baixar!

És clàssica la metàfora de la barca per referir-se a l'Església: perquè la barca no està feta per a fora de l'aigua sinó que reclama la mar per on navegar. Segueix ben actual la crida de Jesús a Simó: *Tira mar endins i caleu les xarxes!* (*Lc* 5,4).

En la barca eclesial el *dormir* provocador de Jesús, mentre *les onades omplien* d'aigua *la barca,* té una crida a confiar en la providència de Déu. Ha estat *Jesús* qui els ha empès cap al perill de la mar *dient als deixebles: «Passem a l'altra riba».* Llavors s*'aixecà un temporal tan fort que les onades omplien la barca. Jesús era a popa dormint i li diuen: «No veieu que ens enfonsem?».* I Jesús els reprèn *«encara no teniu fe?»* (*Mc* 4,35s). Hem oblidat el cant a l'amor de Déu? (*Rm* 8,31s).

En la primera figura agarrada a la Creu hi podem veure una al·legoria de l'apòstol Pere ja convertit, en contraposició al Simó-Pere que quan el primer anunci de la Creu *es posà a renyar Jesús:* i va reaccionar Jesús *renyant Pere «Posa't darrere meu, Satanàs!»* (*Mc* 8,33). Perquè el camí a seguir el marca Jesús que va al davant. Voler marcar nosaltres un camí diferent és *satànic*.

La connexió successiva de les figures posteriors simbolitza la sinodalitat de l'experiència comunitària entre els Set que, quan Pere diu *«me'n vaig a pescar»*, diuen: *«Nosaltres també venim amb tu»* (*Jn* 21,3).

**José Luis Arín Roig**
Vicari general

## EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

**@Pontifex_es:** «Aprenguem com Maria a trobar la grandesa de Déu en la petitesa de la vida, protegint el do preciós de la vida: la vida en el ventre matern, la dels nens, la dels qui sofreixen, la dels pobres, la vida dels ancians, la dels qui estan sols, la dels moribunds» (1 de gener).

**@Pontifex_es:** «Preguem junts perquè migrants, refugiats i afectats per les guerres vegin sempre respectat el seu dret a l'educació, necessària per a construir un món millor» (2 de gener).

**@Pontifex_es:** «El nostre Salvador es revela en la fragilitat de la carn. Ve de dalt del cel, però habita en les profunditats de la terra; és el Fill de Déu, però es va fer Fill de l'home. Jesucrist va néixer d'una dona i és un de nosaltres; precisament per això Ell pot salvar-nos» (3 de gener).

**@Pontifex_es:** «La comunitat internacional ha d'actuar amb fermesa perquè es respecti el dret humanitari en els conflictes. No més atacs contra civils, escoles, hospitals, no més atacs contra llocs de treball! La guerra sempre és una derrota!» (5 de gener).

# La vellesa, lloc d'aprenentatge de l'esperança

Dintre el cicle de conferències per a la gent gran, el dia 19 de febrer, Mn. Joan Bajo, consiliari de Vida Creixent, va fer una xerrada sobre «La vellesa, lloc d'aprenentatge de l'esperança», a partir del tema general encetat en conferències anteriors: «Pelegrins d'esperança: la gent gran camina vers l'esperança». Les persones grans poden ensenyar molt a partir de la seua saviesa i fortalesa davant les dificultats que la vida porta. Són l'arrel de la nostra identitat, el nexe entre la nostra vida i la nostra cultura. En la força dels entrebancs i en la responsabilitat de cadascú, rau l'esperança d'un món nou.

L'exemple i la pregària són com l'escola nova de l'esperança. Viure en el món significa acceptar la nostra vida amb les seues limitacions i xacres que cal anar col·locant en el nostre procés de vida. Algunes situacions poden fer tabalejar la nostra personalitat en totes les seves realitats. L'antiga imatge de l'àncora representant

Jesucrist, ens suggereix la roca ferma que ha de sostenir la nostra vida davant les tempestes que ella comporta. En l'exemple de fe de les persones grans, ha de radicar l'esperança en un món i en una societat millors.

Molt d'ànim! Les persones grans tenim un temps per ser pelegrins, profetes, testimonis, mestres... d'esperança. És una oportunitat per aturar-se i pensar que és allò més important. Veure quins camins i com comencem a caminar, vinculades a un compromís vital on els grans tinguin el seu protagonisme, creant ponts d'esperança i de misericòrdia. És temps per rebaixar el ritme d'activitats i assaborir l'abundància de gràcia i de gràcies que Déu ens ofereix.

El Jubileu pot proporcionar a la gent gran una gran oportunitat per tornar a viure aquesta esperança, per a ser amb gran senzillesa i experiència de la vida, pelegrins d'esperança. Que se'ns vegi a les persones grans seguidores de Jesucrist. Som part important d'aquesta societat que ens necessita. Que la nostra aportació sigui una vivència humana, social, eclesial, d'alegria i d'ajuda al proïsme.

A PARTICIPAR-HI PLENAMENT!

**Maria Joana Querol Beltrán**

# Trobada interparroquial sinodal a Benicarló

El passat dissabte vam viure una jornada de diàleg i comunió, responent a la crida de caminar junts com a Església. Ens vam reunir 80 persones en el col·legi de la Consolació per a reflexionar sobre el document de treball diocesà concretant prioritats i accions per tal de seguir caminant aquí a Benicarló.

Vam començar la trobada amb una acollida, seguidament vam compartir un temps de pregària i de treball en grups, acabant amb una dansa de benedicció i el fratern compartir a la taula.

Seguim caminant junts, plens d'esperança, construint una Església oberta al diàleg i guiada per l'Esperit.

Gràcies a tots per fer-ho possible!

**Les tres parròquies de Benicarló**

## AGENDA

- **Dimecres 23,** Sant Jordi, a les 11 h, Missa.
- **Dissabte 26,** Vilalba dels Arcs, a les 6 h, romeria a l'ermita de Berrús.

- **Diumenge 27,** Traiguera, ermita Mare de Déu de la Font de la Salut, a les 12.30 h, Missa. / Tortosa, ermita Mare de Déu de Montserrat, a les 19 h, Missa.

## LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

**21.** ☐ **Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Fets 2,14.22-32 / Sl 15 / Mt 28,8-15]. Sant Anselm (1033-1109), abat de Bec, bisbe de Canterbury i dr. de l'Església, nat a Aosta; sant Silví, mr.; sant Conrad de Parzham, rel. caputxí.

**22.** ☐ **Dimarts** [Fets 2,36-41 / Sl 32 / Jo 20,11-18]. Sant Caius o Gai (de Dalmàcia) i sant Soter, papes i mrs.; sant Agapit I, papa; santa Senorina, vg.

**23.** ☐ **Dimecres** [Fets 3,1-10 / Sl 104 / Lc 24,13-35]. La solemnitat litúrgica de sant Jordi, patró secundari de Catalunya, es trasllada al 30 d'abril; sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adalbert (956-997), bisbe de Praga i mr.; beat Gil d'Assís, rel. franciscà; beata Elena d'Udine, religiosa agustiniana; beata Teresa Maria de la Creu, vg. carmelitana.

**24.** ☐ **Dijous** [Fets 3,11-26 / Sl 8 / Lc 24,35-48]. Sant Fidel de Sigmaringen, prev. caputxí i mr. a Suïssa (1622); sant Pere Ermengol, mr. mercedari (cap a 1304), de la Guàrdia dels Prats (Conca de Barberà); Conversió de sant Agustí; sant Gregori d'Elvira, bisbe; santa Maria Eufràsia Pelletier, rel., fund. Congregació del Bon Pastor; sant Benet Menni, prev., fund. Gnes. Hospitalàries del Sagrat Cor (HSCJ); santa Salomé.

**25.** ☐ **Divendres** [Fets 4,1-12 / Sl 117 / Jo 21,1-14]. Sant Marc, evangelista, cosí de Bernabé, deixeble de Pere i company de Pau; sant Anià, bisbe; santa Calixta, mr.

**26.** ☐ **Dissabte** [Fets 4,13-21 / Sl 117 / Mc 16,9-15]. Sant Isidor (†636), bisbe de Sevilla (successor del seu germà Leandre) i doctor de l'Església, venerat a Lleó; Mare de Déu del Bon Consell; sant Clet I o Anaclet, papa i mr.; sant Marcel·lí, papa i mr.; sant Pascasi, bisbe; sant Rafael Arnáiz, trapenc.

**27.** ☐ **Diumenge vinent,** II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia (lit. hores: de l'octava) [Fets 5,12-16 / Sl 117 / Ap 1,9-11a.12-13.17-19 / Jo 20,19-31]. Sant Toribi de Mogrovejo, bisbe; santa Zita, vg. de Lucca (s. XIII), patrona de les treballadores domèstiques; beats Domènec i Gregori, prevs. de Barbastre.

# Diumenge de Pasqua de la Resurrecció del Senyor (C)

**Lectura dels Fets dels Apòstols** (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà ungint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»

**Salm responsorial** (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.*

**Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses** (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra.

Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

**Lectura de l'Evangeli segons sant Joan** (Jn 20,1-9)

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat treta de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat.» Llavors Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrere d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué.

Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escriptures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

**Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles** (Hch 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.

Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en la tierra de los judíos y en Jerusalén. A este lo mataron, colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y le concedió la gracia de manifestarse, no a todo el pueblo, sino a los testigos designados por Dios: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección de entre los muertos.

Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha constituido juez de vivos y muertos.

De él dan testimonio todos los profetas: que todos los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados».

**Salmo responsorial** (117)

R. *Este es el día que hizo el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo.*

**Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses** (Col 3,1-4)

Hermanos:
Si habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto; y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida vuestra, entonces también vosotros apareceréis gloriosos, juntamente con él.

**Lectura del santo Evangelio según san Juan** (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María la Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaban Simón Pedro y el otro discípulo, a quien Jesús amaba, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto». Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; e, inclinándose, vio los lienzos tendidos; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio los lienzos tendidos y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no con los lienzos, sino enrollado en un sitio aparte. Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó.

Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.

**COMENTARI**

## «Estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra»

Som ja al diumenge més important de tot l'any litúrgic: el diumenge de la Resurrecció del Senyor. Aquesta resurrecció marca tota la nostra fe. Ho predica sant Pere a la primera lectura. Primer afirma la mort i resurrecció del Senyor: *El mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé, Déu el ressuscità el tercer dia*. Només els apòstols en són els testimonis: *Concedí Déu que s'aparegués no a tot el poble sinó a uns testimonis, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts*. I subratlla la importància de la resurrecció: *Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom*, és a dir gràcies a Crist ressuscitat. El mateix Pere que ara predica amb claredat la resurrecció de Crist no va acabar de creure quan, en el sepulcre, *veié aplanat el llençol d'amortallar* tot i que *el mocador estava lligat al mateix lloc*. Això no el porta a la fe, no arriba a creure. En canvi, Joan, el deixeble estimat, el model de deixeble: *Entrà l'altre deixeble al sepulcre, ho veié i cregué*. No ha vist encara el Ressuscitat però ja creu. Recorda que ja estava escrit: *Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escriptures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts*. La resurrecció de Crist marca tota la vida del cristià. Per això sant Pau ens recorda: *Ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu, estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra*. Nosaltres en el moment del baptisme ens vam unir a la mort i a la resurrecció de Crist. Per això l'apòstol pot dir als cristians de Colosses: viviu en aquest món, però ja heu ressuscitat. Visqueu, doncs, com a ressuscitats, una vida nova, estimeu tot allò que viurem al cel, no els interessos d'aquí la terra. Busquem, doncs, l'amor, la solidaritat, la pau, l'alegria, la sobrietat, el servei, el desinterès, la paciència. No els diners, el dominar, l'orgull, l'egoisme o ser més que els altres.

**Mn. Jaume Pedrós**

Director: Mn. Víctor Cardona - Edició: MCS, c/ Cruera 5-7, 43500 Tortosa; tel. 977 440 700; fax 977 440 378
A/e: mcs@bisbattortosa.org - Web: www.bisbattortosa.org; Dip. legal B. 52210-2000 - Realització: Impresión Offset Derra, s.l.